

“Ακόμα κι αυτή η άλωση της Κωνσταντινούπολεως
ωχριά μπροστά στη Μικρασιατική καταστροφή.”
Στέφαν Τσέλικ

ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Περιοδική Έκδοση του Κέντρου Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού

• Αρ. φύλλου: 4 • Μάρτιος 2006 • Τιμή: 0,01 ευρώ

Από τον Πρόεδρο

Το 2006 θα είναι μια κατεξοχήν δημιουργική χρονιά για το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. Σας το υποσχόμαστε.

Στον προγραμματισμό μας περιλαμβάνεται το 2ο Επιμορφωτικό Πρόγραμμα του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. με τον τίτλο «Συνομιλώντας με την Ιστορία και την Παράδοση», το οποίο υλοποιείται με τη συνεργασία της Δ.Ε.Π. Νέας Ιωνίας και εξελλίσσεται από τις 7 έως τις 31 Μαρτίου 2006. Πρόκειται για σειρά εργαστηρίων για μαθητές των σχολικών τάξεων Ε' - Στ' Δημοτικού και Α' - Β' Γυμνασίου, που σκοπό έχουν να μυήσουν τα παιδιά και τους εφήβους στον πλούσιο χώρο της μικρασιατικής πολιτισμικής και πνευματικής κληρονομιάς. Το πρόγραμμα σχεδίασαν, επιμελήθηκαν και υλοποιούν μουσειοπαιδαγωγοί του Τμήματος Παιδαγωγικών Προγραμμάτων του Κ.Α.Λ.Μ.Ε., μετά την επιτυχημένη πραγματοποίηση σχετικών με τους Προσφυγικούς Συνοικισμούς εργαστηρίων στο πλαίσιο του 2ου Συμποσίου του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Επιπλέον, βρισκόμαστε ήδη στη φάση προετοιμασίας ημερίδας με θέμα την «Κλωστοϋφαντουργία και Ταπητουργία στη Νέα Ιωνία: το χθες, το σήμερα, το αύριο, οι προοπτικές» για τις 31 Μαΐου 2006, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου μας. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει 10 περίπου εισηγήσεις επιστημόνων, ερευνητών και ομιλητών που έχουν ιστορικά συμβάλει στην ανάπτυξη αυτών των δύο κλάδων δραστηριότητας στη Νέα Ιωνία.

Και βέβαια μας περιμένει – και θα γίνει - πολλή δουλειά στο κεφάλαιο των εκδόσεων και της ολοκλήρωσης της υποδομής των Μουσείων.

Με θερμούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος,
Χάρης Σαπουντζάκης

Η κοπή της Βασιλειόποιτας

Μέσα σε οικεία ατμόσφαιρα και σε κύκλο δημοτικών συμβούλων, μελών, δωρητών και φίλων του, το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη πίττα του, το βράδυ της Τρίτης, 31 Ιανουαρίου, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου.

Παρέστησαν: ο Δήμαρχος Ν. Ιωνίας, Γιάννης Χαραλάμπους, οι αντιδήμαρχοι: Λουκάς Χριστοδούλου, Νίκος Μπράτιμος, Ρεγγίνα Ουσταμπασίδου, Γιώργος Μπίγαλης, Δέσποινα Θωμαΐδου, οι δημοτικοί σύμβουλοι: Πάνος Μαϊστρος, Κώστας Μιστριώτης, Άρης Χατζησαββίδης, Νίκος Μαγιόπουλος, Γιώργος Τσομπάνογλου, Γιώργος Τσομπανίδης, Λίτσα Αμανατίδου, Νίκος Αγγελής και ο πρώην Δήμαρχος Ηρακλής Γκότσης. Ακόμη, ο Πρόεδρος του Φυσιολατρικού Ομίλου, Νίκος Χομπάς, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Σμυρναίων, Αγγελος Μελεμενής, η πρόεδρος της Εστίας Νέας Ιωνίας, Αναστασία Αιβατίδου, ο Πρόεδρος του Συλλόγου «Ανατολή» Κώστας Τσαγκαράκης, ο Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του Δήμου Ν. Ιωνίας Κώστας Αδαμόπουλος, η Γενική Γραμματέας του Δήμου, Ντίνα Αμπατζή, όλα σχεδόν τα μέλη της διοίκησης του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. και αρκετοί δωρητές.

Ο Πρόεδρος, Χάρης Σαπουντζάκης, παρουσίασε τον απολογισμό της δράσης του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. στο 2005 και τον προγραμματισμό του για το 2006. Επαινετικά για όλη τη δράση του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. μίλησε ο Δήμαρχος, ενώ όλοι όσοι κλήθηκαν να κόψουν ένα κομμάτι βασιλειόπιττας ευχήθηκαν τα καλύτερα.

Ευτοχία και επιτυχία χαρακτηρίζουν το 20 Συμπόδιο μας, που έλαβε χώρα από τις 25 έως τις 27 Νοεμβρίου 2005, υπό την αιγίδα και την οικονομική στήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού. Αυτή είναι η γενική παραδοχή, η οποία πιστοποιείται κι από την πολύ μεγάλη συμμετοχή συνέδρων από ολόκληρη την Αττική αλλά κι από πόλεις της Περιφέρειας, που ξεπέρασαν τους 400.

Στην πανηγυρική έναρξή του, το βράδυ της Παρασκευής, 25 Νοεμβρίου, παρέστη και ο Εξοχώτατος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κάρολος Παπούλιας. Ειδική τιμητική διάκριση απονεμήθηκε στην προσκεκλημένη της Οργανωτικής Επιτροπής, Πρύτανη του Πανεπιστημίου της Ευρώπης, κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, η οποία μίλησε με το δικό της, ξεχωριστά εύγλωττο τρόπο, για την Παιδεία στη Μικρασία κατά τους Βυζαντινούς χρόνους.

Την έναρξη του Συμποσίου κήρυξε ο Δήμαρχος Ν. Ιωνίας, κ. Γιάννης Χαραλάμπους. Εκ των παρισταμένων χαιρέτισαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας, κ. Κωνσταντίνος, ο εκπρόσωπος του Πρωθυπουργού, Γεν. Γραμματέας του ΥΠ.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., κ. Αθανάσιος Κουλουμπής, ο Πρόεδρος του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., κ. Χάρης Σαπουντζάκης, ο Πρόεδρος της Ο.Π.Σ.Ε., κ. Αθανάσιος Λαγοδήμος και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ποντιακών Σωματείων Ν. Ελλάδος, κ. Δημ. Χριστοφορίδης.

Την τελετή της έναρξης τίμησαν με την παρουσία τους οι βουλευτές κ. Ελευθέριος Ζαγορίτης και κ. Βάσω Παπανδρέου, ενώ ο κ. Πέτρος Ευθυμίου παρευρέθηκε την 3η ημέρα. Αντιδήμαρχοι, δημοτικοί σύμβουλοι, πρόεδροι και εκπρόσωποι φορέων, πανεπιστημιακοί, εκπαιδευτικοί, άνθρωποι του πνεύματος και του πολιτισμού και πλήθος κοινού ήταν, επίσης, παρόντες.

Στο πλαίσιο των παραλλήλων πολιτιστικών εκδηλώσεων: (α) οργανώθηκε έκθεση φωτογραφιών σχολείων του Ελληνισμού της Μικρασίας, με ευθύνη

2ο Συμπόσιο

«Παιδεία - Εκπαίδευση στις Αλησμόνητες Πατρίδες της Ανατολής»

του 2ου Γραφείου Β/βάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά και της Προϊσταμένης του, κ. Αρχοντίας Παπαδοπούλου, (β) παρουσιάστηκε το μονόπρακτο «Σιπυλίνα», του σκηνοθέτη Αντώνη Παπαδόπουλου και (γ) μουσειοπαιδαγωγοί του Κ.Α.Λ.Μ.Ε. πραγματοποίησαν δίωρα ειδικά εργαστήρια για παιδιά με θέμα τη ζωή των προσφύγων στους πρώτους «Προσφυγικούς Συνοικισμούς».

Κατά την έναρξη των εργασιών του Συμποσίου, η Χορωδία του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Νέας Ιωνίας, υπό τη διεύθυνση του μουσικού θέτη Στάθη Ουλκέρογλου, ερμήνευσε μικρασιατικά τραγούδια. Στο κλείσιμο των εργασιών, η Χορωδία και ο Ορχήστρα Αιγαίου του Κ.Α.Λ.Μ.Ε., υπό τη διεύθυνση του μουσικού Θεοφάνη Σουλακέλη, παρουσίασε σκοπούς και τραγούδια από τα παράλια της Μικράς Ασίας, τη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη.

Το βράδυ του Σαββάτου, 26 Νοεμβρίου, παρατέθηκε δεξίωση, στην οποία ιδιαίτερη συμβολή είχαν ο Σύνδεσμος Αλαγιωτών και ο Φυσιολατρικός Όμιλος Ν. Ιωνίας.

Το Συμπόσιο εξελίχθηκε σε 5 συνεδρίες, στις οποίες προήδρευσαν κατά σειρά οι ακόλουθοι:

Γιάννης Χαραλάμπους, Δήμαρχος
Χάρης Σαπουντζάκης, Πρόεδρος ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.
Μάκης Λυκούδης, Αντιπρόεδρος ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.
Χρήστος Χατζηιωάννου, Μέλος Δ.Σ.
Χρυσάνθη Αθηνάκη, Μέλος Δ.Σ.

Κατά τη διάρκεια του Συμποσίου έγιναν εισηγήσεις από 17 πανεπιστημιακούς, εκπαιδευτικούς και ειδικούς

επιστήμονες. Παραθέτουμε τα ονόματα, τις ιδιότητες των εισηγητών και τα θέματά τους.

Παρασκευάς Κονόρτας, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Η οργάνωση της Εκπαίδευσης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (μέσα 19ου – αρχές 20ού αιώνα).

Χάρης Μπαμπούνης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Η εκπαιδευτική πραγματικότητα στη Μ. Ασία (1873 – 1877). Τόποι και κοινότητες, σύλλογοι και σχολεία.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Λέκτορας Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις της Ελληνικής Παιδείας στον Πόντο.

Μαρίνα Λίτινα, υποψήφιος Δρ Βαλκανικής Ιστορίας

Το Παρθεναγωγείο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Κωνσταντινούπολη.

Αντώνιος Παυλίδης, Σχολικός Σύμβουλος, Δρ Παντείου Πανεπιστημίου

Οικουμενικό Πατριαρχείο και Οθωμανικό Κράτος κατά το 20 μισό του 19ου αιώνα. Όψεις της εκπαίδευσης του Μικρασιατικού Ελληνισμού.

Κωνσταντίνος Πιτσάκης, Καθηγητής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Ο Μικρασιατικός χώρος στην ιστορία της νεοελληνικής νομικής παιδείας.

Λήδα Ιστικοπούλου, Συγγραφέας, Δρ Παντείου Πανεπιστημίου

Το Ελληνογερμανικό Λύκειο Κυριάκου Γιαννίκη και η επαγγελματική εκπαίδευση στη Σμύρνη.

Αρχοντία Παπαδοπούλου, Προϊσταμένη Β/βάθμιας Εκπαίδευσης, Ιστορικός

Η εκπαίδευση στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας.

Δαυίδ Αντωνίου, Φιλόλογος, Δρ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Η εκπαιδευτική κατάσταση στην περιοχή της Ελληνικής διοίκησης Σμύρνης (ζώνη Σεβρών), 1912 – 1922.

Κωνσταντίνος Φωτιάδης, Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Η εκπαίδευση στον Πόντο.

Νίτσα Παραρά-Ευτυχίδου, Συγγραφέας, Λαογράφος Η Αναξαγόρειος Σχολή Βουρλών.

Αντώνιος Καζαντζόγλου, Εκπαιδευτικός, Ιστορικός Τα σχολεία των Τυάνων στην Καππαδοκία.

Ιορδάνης Παπαδόπουλος, Εκπαιδευτικός, Ιστορικός Η εκπαίδευση στην Καππαδοκία από τις αρχές του 19ου αιώνα ως την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Θεοδόσης Πυλαρινός, Λέκτορας Τμήματος Ιστορίας

Ιονίου Πανεπιστημίου

Μαργαρίτης Ευαγγελίδης και «Ανατολή».

Αθανάσιος Χρήστου, Δρ Νεώτερης Ιστορίας Πανεπιστημίου Αθηνών

Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Σμύρνης και ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή (1873 – 1950).

Χρίστος Σολδάτος, τ. Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης, Φιλόλογος

Η ζωή του υποδούλου Μικρασιατικού Ελληνισμού, η συνδρομή των σχολείων και η συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην οργάνωση της ζωής και της παιδείας του.

Χάρης Σαπουντζάκης, Συγγραφέας, Ιστορικός – Μελετητής

Παιδεία – Εκπαίδευση στο χώρο της Ιεράς Μητροπόλεως Πισιδίας.

Σε επιστολή της προς το Δ.Σ. του ΚΕ.ΜΙ.Π.Ο., η κ. Άρτεμις Τζίτζη, εκπαιδευτικός στο 1ο Ενιαίο Λύκειο Ν. Ιωνίας, αναφέρει επαινετικότατα σχόλια, τα οποία παραθέτουμε, ως μαρτυρία επισκέπτη και ακροατή που τιμά όλους τους συνεργάτες και συντελεστές.

«Το πιο σημαντικό γεγονός στο χώρο του Πολιτισμού για τη Νέα Ιωνία, αλλά και για το σύνολο του Μικρασιατικού Ελληνισμού, υπήρξε για το 2005 το 20 Συμπόσιο του Κέντρου Σπουδής και Ανάδειξης του Μικρασιατικού Πολιτισμού, που πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρου του Δήμου, από τις 25 μέχρι τις 27 Νοεμβρίου, υπό την αιγίδα και με την επιχορήγηση του ΥΠ. Πολιτισμού.

Το Θέμα του Συμποσίου «Παιδεία, Εκπαίδευση στις αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολής» έδωσε την ευκαιρία σε ανθρώπους με σημαντική προσφορά στην έρευνα και τον πολιτισμό, σε ανθρώπους με οργανωτική εμπειρία και σύγχρονη τεχνογνωσία, να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να χαρίσουν στους συνέδρους που γέμιζαν ασφυκτικά τους εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους του Κέντρου, τρία απογεύματα υψηλής αισθητικής και πνευματικής απόλαυσης.

Εισηγητές των επιμέρους θεμάτων του Συμποσίου, δεκαεπτά τον αριθμό, άνθρωποι του πνεύματος και της Τέχνης, καθηγητές από όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, συγγραφείς, ιστορικοί, λαογράφοι, καλλιτέχνες.

Σύνεδροι, άνθρωποι από όλα τα κοινωνικά στρώματα, όλες τις ηλικίες, Ιωνιώτες αλλά και από άλλες περιοχές της χώρας, στις οποίες κυρίως ενδημεί το προσφυγικό στοιχείο, με κοινά χαρακτηριστικά το ενδιαφέρον και την αγάπη για τις πατρίδες που χάθηκαν τόσο άδικα, για εκείνον τον Ελληνισμό που ξεριζώθηκε από τις εστίες του και αγωνίστηκε με τόσο πείσμα και μεράκι να αναστήσει τη ζωή του σε μια νέα πατρίδα, κάτω συχνά από τις χειρότερες συνθήκες.

Τιμώμενα πρόσωπα η κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, η οποία παρακολούθησε τις εργασίες της 1ης ημέρας του Συμποσίου και τις εμπλούτισε με την ομιλία της και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κ. Κάρολος Παπούλιας, ο οποίος επίσης τίμησε το Συμπόσιο με την παρουσία του. Και στους δύο προσφέρθηκε από το Δήμαρχο της Πόλης, κ. Γιάννη Χαραλάμπους, ακριβές αντίγραφο λευ-

κής ληκύθου που βρέθηκε στην περιοχή της Ν. Ιωνίας, συνοδευόμενο με πολύ κολακευτικές φιλοφρονήσεις εκ μέρους του για τους αποδέκτες.

Εκτός από τις πολύ ενδιαφέρουσες εισηγήσεις των ομιλητών, εισηγήσεις που ξύπνησαν επώδυνες μνήμες, αλλά και περηφάνια για τα επιτεύγματα του Ελληνισμού της καθ' ημάς Ανατολής, μεγάλη συγκίνηση προκάλεσαν και τα Μικρασιάτικα τραγούδια που ακούστηκαν από τις δυο χορωδίες που πλαισίωσαν τις εργασίες του Συμποσίου, τη Χορωδία του Δήμου Νέας Ιωνίας και τη Χορωδία και Ορχήστρα Αιγαίου του Κ.Α.Λ.Μ.Ε.

Και επειδή πάντοτε ένα Συμπόσιο που σέβεται τον εαυτό του περιλαμβάνει και εδέσματα, δεν πρέπει να ξεχάσουμε τους εξαιρετικούς παραδοσιακούς μεζέδες και τα υπέροχα μικρασιάτικα γλυκίσματα που παρασκευάστηκαν και προσφέρθηκαν στους συνέδρους από τις γυναίκες του Φυσιολατρικού Ομίλου Ν.Ι. και του Συνδέσμου Αλαγιωτών του Δήμου.

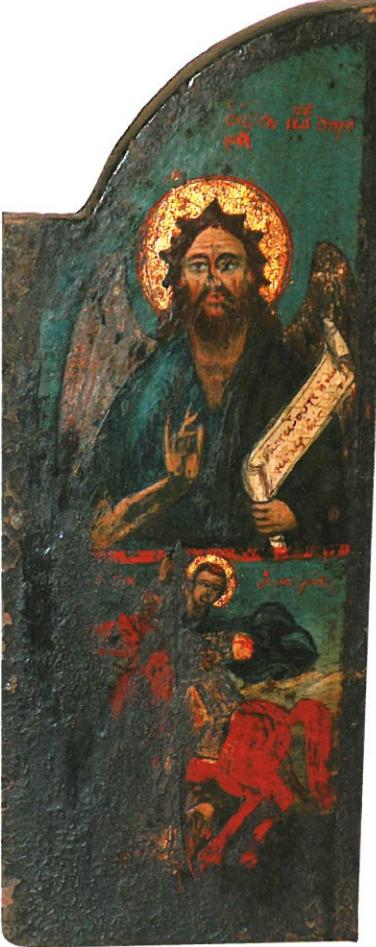
Σχολιάζοντας το πολιτιστικό αυτό γεγονός, μπορεί κάποιος να πει με απόλυτη βεβαιότητα πως διέψευσε κατηγορηματικά εκείνους οι οποίοι αντιμετώπισαν με δυσπιστία την πρόταση του Προέδρου του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. κ. Χάρη Σαπουντζάκη για τη διοργάνωση και δευτέρου Συμποσίου μόλις ένα χρόνο μετά το πρώτο, κατά κοινή ομολογία, επιτυχημένο Συμπόσιο. Η επιτυχία της δεύτερης αυτής φιλόδοξης προσπάθειας οφείλεται:

- στον Πρόεδρο του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., που με περισσή επιμονή και μεράκι υποστήριξε την πρόταση του Κέντρου,
- στη σύλληψη του θέματος, που παραμένει διαχρονικό και άκρως ενδιαφέρον,
- στην άρτια διοργάνωση που πιστώνεται στα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής, από όποια θέση το υπηρέτησαν,
- στη διαμόρφωση του χώρου και σε εκείνους που τον στήριξαν ηχητικά και οπτικά, καθώς έδωσε τη δυνατότητα σε όλους τους συνέδρους να παρακολουθήσουν με άνεση τις εργασίες του Συμποσίου, δημιουργώντας ένα πολύ φιλικό περιβάλλον,
- στους εισηγητές, που με γνώση και πάθος υποστήριξαν το θέμα τους, δίνοντας μέρος της προσωπικής τους συγκίνησης που συχνά φαινόταν να τους διακατέχει και, τέλος,
- στους συνέδρους που κατέκλυσαν και τις τρεις μέρες του χώρους του Συνεδριακού Κέντρου συμμετέχοντας με την ουσιαστική και ζεστή παρουσία τους, τις ερωτήσεις και τη διάχυτη συγκίνησή τους στο πρόγραμμα. Εντύπωση προκάλεσε – και μάλιστα διόλου θετική – η αδικαιολόγητη (;) απουσία αρκετών επιφανών προσώπων και εκπροσώπων φορέων του Δήμου, κυρίως από το χώρο της πολιτικής, γεγονός βέβαια που δεν επηρέασε την επιτυχή διεξαγωγή του Συμποσίου.

Το 2ο Συμπόσιο του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. ανήκει στο παρελθόν και μόνο η έκδοση των πρακτικών θα το φέρει πάλι στη μνήμη μας. Αυτό πάλι δεν σημαίνει όμως πως δεν περιμένουμε με ενδιαφέρον το τρίτο, ελπίζοντας ότι θα είναι τόσο επιτυχημένο και πλούσιο όσο και τα δυο προηγούμενα.»

Η τρίπτυχη εικόνα του Ιστορικού - Λαογραφικού Μουσείου

Μου ζητήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του Κέντρου Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού να γράψω ό,τι γνωρίζω από την οικογενειακή μας παράδοση για την τρίπτυχη εικόνα της γιαγιάς μου από την Κωνσταντινούπολη.

Η μητέρα της μητέρας μου, Χρυσάνθης, λεγόταν Ελένη Ευαγγέλου και έμενε με την οικογένειά της στο Φανάρι, δίπλα στο Παρθεναγωγείο, όπου και είχε φοιτήσει ως μικρή μαθήτρια. Εκείνα τα χρόνια ξέσπασε μια μεγάλη φωτιά που κατέστρεψε μεγάλο μέρος της συνοικίας και μαζί με τα πολλά άλλα σπίτια κάηκε και το δικό τους. Γονείς και αδέλφια προσπάθησαν να σώσουν ό,τι πολυτιμότερο μπορούσαν και η μητέρα της γιαγιάς μου, η Μάρθα, από

τα πρώτα πράγματα που πήρε εγκαταλείποντας το σπίτι ήταν η εικόνα της Παναγίας, ένας πολύτιμος Σταυρός και άλλα εικονίσματα, όπως το μικρό εικονισματάκι του Ευαγγελιστή Μάρκου από το οποίο διασώθηκε δυστυχώς μόνο το επάνω μισό.

Την ώρα που έτρεξε να τα πάρει, το εικονοστάσι είχε πάσσει φωτιά και καίγόταν. Το εικόνισμα της Παναγίας είχε αρχίσει να καίγεται, γι' αυτό είναι καψαλισμένο στο κάτω αριστερό άκρο, εκείνη όμως έσβησε τη φωτιά με τη φούστα της και το έσωσε.

Η γιαγιά έλεγε ότι η μητέρα της η Μάρθα είχε μια αδελφή που ήταν μοναχή στη Μονή Βλαχερνών, που έπαιρνε την εικόνα και έκανε λειτουργία γι' αυτήν στο Μοναστήρι.

Η μοναχή αυτή έλεγε ότι η εικόνα ήταν πολλές γενιές στην οικογένειά μας και οι υπολογισμοί μας καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι είναι περίπου 250 χρόνων.

Όταν έγινε η καταστροφή του '22 και έπρεπε να φύγουν, μάζεψαν ό,τι μπορούσαν και φυσικά από τα πρώτα ήταν η εικόνα.

Μέσα στο πανδαιμόνιο της επιβιβασης στα πλοία και της φυγής, χωρίστηκαν. Η γιαγιά Ελένη αποβιβάστηκε στη Θεσσαλονίκη και η μητέρα μου, που ασκούνταν ως νοσοκόμα στο Νοσοκομείο του Μπαλουκλί, αποβιβάστηκε στην Πειραιά.

Μετά από ένα χρόνο, μέσω των αναζητήσεων του Ερυθρού Σταυρού, ξαναβρέθηκαν και όλοι μαζί έμειναν στην Αθήνα.

Η γιαγιά, η μητέρα και ο Κεφαλλονίτης πατέρας μου, Γεράσιμος Μαρκαντωνάτος, μελετούσαν πολύ και με έμαθαν να αγαπώ και να σέβομαι την Ιστορία και τον Πολιτισμό μας.

Εγώ προσπάθησα πάντοτε τιμώντας τους να ακο-

Περιγραφή της δωρήτριας, Άννας Κοφινά

λουσθώ τις διδαχές και της εντολές τους.

Την εικόνα δεν την αποχωρίζονταν ποτέ οι γυναίκες της οικογένειας και έτσι από τη γιαγιά μου πέρασε στην μητέρα μου και από εκείνη σε μένα.

Η εικόνα λοιπόν ήταν στην κατοχή μου και επειδή δεν έχω απογόνους, όταν έμαθα και είδα την ίδρυση ενός μουσείου παρακαταθήκης και αναμνήσεων των αλησμόνητων πατρίδων, έκανα την δωρεά με όλη μου την καρδιά και την ευχαρίστηση, για να την βλέπουν οι παλιοί και να θυμούνται, να την θαυμάζουν οι νέοι και να μαθαίνουν και Εκείνη να τους δίνει την ευχή Της.

Μετά τιμής,

Άννα Μαρκαντωνάτου - Κοφινά
Νέα Ιωνία, 2 Φεβρουαρίου 2006

Χαρακτηριστικά της εικόνας

Η τρίπτυχη εικόνα είναι ζωγραφισμένη σε ξύλο. Το κυρίως θέμα είναι ζωγραφισμένο σε σκαφωτό ξύλο πάχους, στο απάνω και το κάτω μέρος, τριών εκατοστών και στο ζωγραφισμένο μέρος, όπου και διπλώνουν οι «θύρες» της εικόνας, δύο εκατοστών. Οι «θύρες» έχουν πάχος ένα εκατοστό και συνδέονται στο κεντρικό κομμάτι με χειροποίητους συρμάτινους κρίκους.

Φαίνεται να είναι ζωγραφισμένη σε επίστρωση εφαρμοσμένη απευθείας στο ξύλο, χωρίς κολλημένο σε αυτό υφασμα και προσιδιάζει στην βυζαντινή τεχνοτροπία. Δεν ακολουθεί αυστηρά τους ζωγραφικούς της κανόνες, δογματικά όμως είναι συνεπής. Πρέπει να είναι έργο λαϊκού αγιογράφου.

Στην κυρίως εικόνα, πάνω από τα χρυσωμένα φωτοστέφανα, έχουν καρφωθεί ανάγλυφα ασημένια με διάκοσμο φύλλων επιχρωματισμένα, όχι σε όλη την επιφάνεια, με γαλάζιο χρώμα.

Το στέγαστρο προεξέχει στις τρεις όψεις από την κυρίως εικόνα, η οποία έχει διαστάσεις 23χ33 εκατοστά. Το ζωγραφισμένο μέρος είναι κατά ένα εκατοστό, περιμετρικά, μικρότερο.

Στην αριστερή «θύρα» ιστορούνται στο επάνω μισό ο Άγιος Χαράλαμπος, που με το αριστερό του χέρι κάτω από το φελόνιο κρατά ευαγγέλιο και με το δεξιό ευλογεί. Στο κάτω μισό ο Άγιος Γεώργιος έφιππος, στο αριστερό μέρος είναι δυο πολύ δυσδιάκριτος λόγω του καψίματος.

Στη δεξιά «θύρα», στο επάνω μισό ιστορείται ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος που στο αριστερό του χέρι κρατά ειλητάριο και με το δεξιό του ευλογεί. Στο κάτω μισό ο Άγιος Δημήτριος έφιππος, στο αριστερό μέρος είναι δυο πολύ δυσδιάκριτος για τον ίδιο λόγο.

Οι «θύρες» έχουν διαστάσεις 11,5χ28 εκατοστά και το όλο έργο, ανεπτυγμένο, 46χ33 εκατ.

ΜΕΝΟΣ ΦΙΛΗΝΤΑΣ

Το Πρωτοπαλικάρο της Ιδέας

του Γιάννη Κορίδη

Ένας δρόμος και μια προτομή υπάρχουν στη Νέα Ιωνία για να θυμίζουν το Μένο Φιλήντα, το δάσκαλο πρωτόσχολο της Γλώσσας. Τον Άνθρωπο που τάραξε τα νερά του συντηρητισμού και έμαθε γράμματα στα Ελληνόπουλα και έδωσε την ψυχή του για τη μεγάλη Ιδέα, αυτὸν, το παλικάρι, όπως τον αποκαλούσε ο Αλέξανδρος Πάλλης, ένας άλλος μεγάλος Έλληνας-δημιουργός, ο ανεπανάληπτος μεταφραστής του Ομήρου στη νεοελληνική –τη δημοτική γλώσσα.

Πόσα ξέρουν τα νέα παιδιά για το Μένο Φιλήντα; Ποιος ήταν; Τι έγραψε; Τι του οφείλει η πνευματική ηγεσία και, γενικά, το Κράτος; Αμφιβάλλω αν είναι σε θέση οι μαθητές της πρωτοβάθμιας, της δευτεροβάθμιας, ακόμη και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να σκιαγραφήσουν αυτή την παράξενα φωτεινή μορφή του Μένου Φιλήντα.

Ο Φιλήντας γεννήθηκε στα 1870 στην Κύζικο της Αρτάκης. Γέννημα θρέμμα Μικρασιάτης-Ανατολίτης. Ρωμιός. Μενέλαο, τον έλεγαν, Φιλανθίδη. Ωραίο όνομα: Φιλανθίδης! «Των ανθέων της ψυχής – φιλικός, φίλος, φιλτατος και ... μύστης», όπως παρατηρεί ο εκπαιδευτικός και ποιητής Γιώργος Παπαστάμος σ' ένα μελέτημά του για το φωτισμένο πρωτοπόρο της Ρωμαϊκής Γλώσσας (βλ. «Φιλολογική Πρωτοχρονιά», 1992).

Η ζωή του Μένου Φιλήντα, τόσο στη Μικρασία όσο και εδώ στην Ελλάδα, υπήρξε γεμάτη περιπέτειες. Είναι, ίσως, από τις λιγες μορφές που προσφέρεται για μυθιστόρημα. Μεγάλα ονόματα τον θαύμασαν και τον παραδέχτηκαν ως φαινόμενο μοναδικό στο χώρο της επιστήμης της Γλωσσολογίας. Κι ας ήταν ένας απλός δάσκαλος. Ποια ήταν, όμως, η αξία του Φιλήντα θα την διαπιστώσουμε και στον Καζαντζάκη. Ο παγκοσμίου φήμης Κρητικός συγγραφέας τον υμνεί στην «Τερτσίνα» του, τη γραμμένη για τον Γιάννη Ψυχάρη. Αξίζει να την διαβάσουμε:

Αχ! Βαχ! Βογκά ο Φιλήντας, κι ο καημός του
τα χώματα της Κόλασης ραγίζει
κι ο τράγος που καβαλά ο κοιλαρός του
τα κλάματα αρχινάει και κερατίζει
«Σώπα και στου Θεού το αυτί η ευκή σου
ανθρώπου, Φιλήντα, κρέας μυρίζει!
Με γέλια αχάει ο τσολιάς και της αβύσσου
Γοργά γοργά κατηφορούν τα σπλάχνα
Στη λιπαρή βρωμιά τσικνιά ξοπίσω».

Δεν είναι τυχαίοι οι στίχοι του Καζαντζάκη. Υμνούν τον σπάνιο δάσκαλο και αυτοδίδακτο γλωσσολόγο, που συμμετείχε στην προοδευτική δημοτικιστική κίνηση της εποχής του, έχοντας την τολμηρή πίστη, πως η δημοτική ως γλώσσα, δεν είναι εκείνη «της αγοράς και των τριόδων», αλλά μια ευρωπαϊκή γλώσσα επαρκής, δυνάμενη ν' αποδώσει και να καταγράψει και τα πιο αξιόλογα δημιουργήματα των αιώνων.

Το 1902 κυκλοφορεί η «Γραμματική της ρωμαιικής Γλώσσας» του Μένου Φιλήντα. Κυκλοφορεί με μια περισπούδαστη Εισαγωγή για την αθάνατη διάλεκτο των ... «Χυδαίων». Αυτή η «Εισαγωγή» θα δώσει αργότερα αφορμή στο

Λορεντζο Μαβίλη να πει στη Βουλή των Ελλήνων, πως «δεν υπάρχουν χυδαίες γλώσσες, αλλά χυδαίοι άνθρωποι».

Το «Παλικάρι της Ιδέας», όπως τον αποκαλεί ο Αλ. Πάλλης, τίτλος τιμητικός για έναν δάσκαλο, έμελλε να σταθεί το κυνηγητό των Τούρκων κατά του «επικίνδυνου» Μένου Φιλήντα. Συλλαμβάνεται και φυλακίζεται. Δραπετεύει ένα βράδυ, αφού δωροδόκησε το δεσμοφύλακά του, και φτάνει στο Γαλατά. Εκεί βρίσκει ένα παλιοβάπτορο, που ταξίδευε για την Ελλάδα. Ο καπετάνιος ρίχνει τον εύσωμο δάσκαλο στο αμπάρι, το φορτωμένο βόδια και πρόβατα. Λαθρεπιβάτης βγαίνει στον Πειραιά.

Από 'δω και πέρα αρχίζει μια άλλη περιπετειώδης ζωή για τον Φιλήντα. Η εγκατάστασή του αργότερα στους «Ποδαράδες», τη σημερινή μας Νέα Ιωνία, με τον ερχομό των προσφύγων της Μεγάλης Καταστροφής του '22, θα απαλύνει κάπως τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του.

Η φιλία του με τον Νίκο Ε. Μηλιώρη, τον ιστορικό των Βουρλών και όχι μόνον, θα σταθεί φωτεινός σταθμός. Χαρακτηρίζεται ο πιο δημιουργικός για τον Φιλήντα. Στο σπίτι της Ρίτας και του Νίκου Μηλιώρη, με την παρουσία και του Άγγελου Σημηριώτη, θα δημιουργηθεί ένα από τα πιο ζεστά φιλολογικά σαλόνια.

Ο Μένος Φιλήντας πέθανε από νημπληγία στα 1934. Δεν είδε τη Μεταξική δικτατορία, μήτε την τραγωδία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Οι πρόσφυγες συμπατριώτες του δεν στάθηκαν επιλήσμονες. Τον τίμησαν μ' ένα δρόμο και του έστησαν την προτομή του.

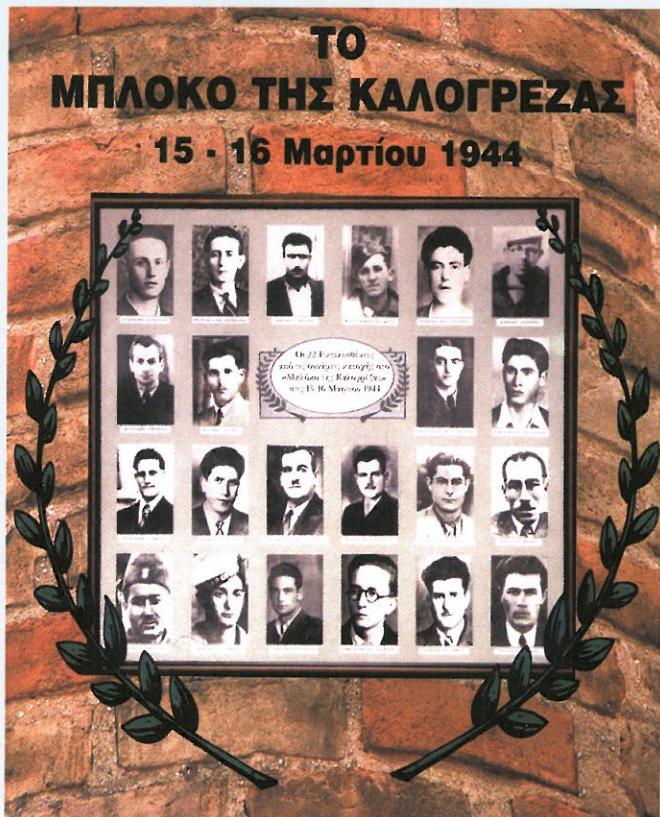
Ο Νίκος Ε. Μηλιώρης του αφιέρωσε μια μελέτη του. Μέσα στις σελίδες του βιβλίου του, ο Μηλιώρης μιλά με πολλή αγάπη για το φίλο του, Μένο Φιλήντα. Υπάρχουν πολλά στοιχεία που σκιαγραφούν απόλυτα την προσωπικότητα και το έργο του «Πρωτοπαλικάρου της Ιδέας», του μοναδικού Μένου Φιλήντα.

Κλείνοντας τη μικρή αναφορά μου στη σπουδαία μορφή του Φιλήντα, ρίχνω την ιδέα, την οποία καλείται το Κ.Ε.Μ.Ι.Π.Ο. να υλοποιήσει. Στο εκδοτικό πρόγραμμά του να συμπεριλάβει και την επανέκδοση των βιβλίων του Φιλήντα. Θα είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να γίνει γι' αυτόν το μεγάλο-άγνωστο Μικρασιάτη δημιουργό.

Το Μπλόκο στην Καλογρέζα και οι 22 νεκροί του

Στην Καλογρέζα σαν περνάς
ξέγρυνοιαστε 'σύ διαβάτη,
μ' ευλάβεια πρέπει να πατάς,
γιατί σε τούτα τα λιθάρια
έπεσαν για τη λευτεριά
22 παλικάρια.

Άνοιξη του 1944...

Λίγο πριν να ξημερώσει πάντα το σκοτάδι είναι πιο πυκνό. Λίγο πριν να χαράξει και η καταπίεση των φασιστικών δυνάμεων της Κατοχής στην πατρίδα μας γίνεται ακόμα πιο σκληρή κι' αδυσώπητη ... η Λευτεριά πλησιάζει. Η πείνα, η ομηρεία οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια, οι εκτελέσεις εφαρμόζονται πια με αφάνταστη σκληρότητα στα χωριά και στις πόλεις, καθώς το μεγάλο κίνημα της Εθνικής μας Αντίστασης φουντώνει παντού.

Η πόλη μας, η Νέα Ιωνία, που μόλις τότε συμπλήρωνε 20 χρόνων ύπαρξη, αφότου είχε ιδρυθεί από ξεριζωμένους Μικρασιάτες, είχε στην κοινωνική της σύνθεση, ως βασικό παράγοντα, το εργατικό στοιχείο που στελέχωντας τις βιομηχανίες και τις βιοτεχνίες της περιοχής. Αυτή η τάξη είχε περισσότερο από κάθε άλλη πληγεί και όπως ήταν φυσικό βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του αντιστασιακού αγώνα.

Η Νέα Ιωνία ήταν ανάμεσα στις πρώτες συνοικίες της Αθήνας, ως προς τον αριθμό και τη δύναμη κρού-

Οι 22 εκτελεσθέντες

Ανδριώτης Ευάγγελος
Αργυρόπουλος Δημήτριος
Αρτινιάν Νικόλαος
Βουτσάς Κωνσταντίνος
Γεωργίου Κωνσταντίνος
Καλοειδής Ιωάννης
Καμίνης Γεώργιος
Κανάκης Μιχαήλ
Κοντόπουλος Κωνσταντίνος
Λασκαρίδης Γεώργιος
Μαυρίδης Αιμίλιος
Μικρόπουλος Παναγιώτης
Μινόπουλος Κωνσταντίνος
Πανταλέων Αναστάσιος
Παπαδημητρίου Γεώργιος
Παπούδης Μιχαήλ
Παρασκευάς Γεώργιος
Παρασκευάς Παντελής
Pelegrino Antonio
Σοφιανόπουλος Γεώργιος
Συρμαλόγλου Ορφέας
Χρυσαυγής Γεώργιος

σης των αντιστασιακών. Στην ευρεία περιφέρειά της υπολογίζοταν ότι υπήρχαν συντάγματα του Ε.Λ.Α.Σ., δυνάμεως 300-400 ανδρών, εξοπλισμένα κυρίως με οπλοπολυβόλα, τουφέκια, χειροβομβίδες.

Όμως οι μάχες δεν δίνονταν μόνο με τους ενόπλους και τις δολιοφθορές. Δίνονταν με κάθε τρόπο και σε όλους τους χώρους δουλειάς και κυρίως στα εργοστάσια.

Στο τμήμα της πόλης μεταξύ των ορίων της Καλογρέζας, του Ηρακλείου και του Ολυμπιακού σταδίου λειτουργούσαν τότε λιγνιτωρυχεία.

Ήδη από το Σεπτέμβριο του 1943 οι εργαζόμενοι σ' αυτά ανθρακωρύχοι, με επικεφαλής τον πρόεδρο του σωματείου τους Πέτρο Κοφινάκο, ξεκινούν απεργία με σκοπό την καλυτέρευση των άθλιων συνθηκών ζωής και εργασίας. Οι Γερμανοί κτυπούν τους απεργούς. Συλλαμβάνεται ο ίδιος ο πρόεδρος και εκτελείται αργότερα. Σκοτώνεται ο λιγνιτωρύχος Μάγειρος και τραυματίζεται ένας άλλος εργάτης ο Κώστας Βουτσάς. Άλλα η τραγική ειρωνεία γι' αυτόν είναι ότι λίγους μήνες αργότερα θα συλληφθεί στο Μπλόκο της Καλογρέζας και θα εκτελεστεί!

Τους λιγνιτωρύχους μιμούνται οι κλωστοϋφαντουργοί στα διάφορα εργοστάσια της πόλης. Αυτή η έντονη απεργιακή κινητοποίηση ενοχλεί τους Γερμανούς που ετοιμάζονται για ενέργειες εκφοβισμού.

Στις 14 του Μάρτη 1944 επιτροπή εργατών από τα λιγνιτωρύχεια επισκέπτεται τον υπουργό εργασίας της λεγόμενης «Ελληνικής Πολιτείας», της κυβέρνησης Δηλαδή που διόριζαν οι Γερμανοί στην Κατοχή.

Η αντίστροφη μέτρηση για το μεγάλο κακό είχε πια αρχίσει. Τη στιγμή που ίσως δεν περίμεναν πια πως θα συμβεί, τότε αυτό ξεσπάει ...

Ξημερώνει η 15η Μάρτιν 1944

Χίλιοι περίπου Γερμανοί με άλλους τόσους ταγματασφαλίτες ζώνουν την περιοχή. (Τα «τάγματα ασφαλείας» ήσαν ένοπλα τμήματα Ελλήνων που ενεργούσαν συνήθως υπό την καθοδήγηση Γερμανών διοικητών).

Ακολουθεί η συνήθης τακτική των μπλόκων. Βάζουν γύρω - γύρω συρματοπλέγματα, σπάνε τις πόρτες των σπιτιών, μπαίνουν μέσα με τα όπλα προτεταμένα, επιτίθενται και κακοποιούν όποιον βρουν μπροστά τους, βρίζουν, πυροβολούν αδιάκριτα και σπρώχνουν τους άνδρες άνω των 16 ετών προς την πλατεία της εκκλησίας της Ζωοδόχου Πηγής, όπου θα γίνει το τελικό ξεκαθάρισμα. Αναζητούν τους υπεύθυνους, τους καθοδηγητές, τα πρωτοπαλίκαρα. Διαβάζουν καταλόγους. Κανείς δεν μαρτυράει. Πρωτοστατεί ο δοσίλογος Λάμπου, που επικαλείται τη βοήθεια της Παναγίας ενώ οι προθέσεις του είναι καθαρά εγκληματικές... Ολόκληρη η περιοχή ζει στην αγωνία. Η τραγική λύση του δράματος δίνεται την επόμενη μέρα,

Πέμπτη 16 Μαρτίου 1944

Οι Γερμανοί και οι τσολιάδες ξεχωρίζουν 22 άνδρες, ανθρακωρύχους, κυρίως, και κλωστοϋφαντουργούς, κάτοικους Καλογρέζας τους περισσότερους και σε τρεις ομάδες τους οδηγούν στο παρακείμενο ρέμα του Ποδονίφτη, λίγο πιο δυτικά από το μνημείο που σήμερα έχει στηθεί και τους εκτελούν.

Ανάμεσά τους είναι δύο αδέλφια, ο Γιώργος και ο Παντελής, οι Παρασκευάδες, ηλικίας 26 και 24 χρόνων, ο Κωνσταντίνος Βουτσάς, τρεις έφηβοι 17-18 ετών, ο Γιώργος Σοφιανόπουλος, ο Κωνσταντίνος Γεωργίου και ο Παναγιώτης Μικρόπουλος, ο φρικτά προηγουμένων

βασανισμένος Γιώργος Χρυσαυγής, ο οικογενειάρχης και πατέρας 5 παιδιών παντοπώλης Κωνσταντίνος Μινόπουλος, ο βοχρόνος Μιχαήλ Παπούδης, ο Γιώργος Παπαδημητρίου κι ακόμη ένας Ιταλός, ο Antonio Pelegrino.

Απομεσήμερο πια ο κουρνιαχτός καταλαγιάζει. Το μπλόκο λήγει. Το μαρτύριο όμως δεν σταματάει με τις εκτελέσεις.

Οι Γερμανοί γεμίζουν καμιόνια με 150 πατριώτες και τους οδηγούν στο Χαϊδάρι. Πολλούς έστειλαν στα στρατόπεδα της Γερμανίας, άλλους εκτέλεσαν στο Δομοκό.

Ο επίλογος γράφεται την επόμενη μέρα,

Παρασκευή 17 Μάρτιον 1944.

Πρώιμη Μεγάλη Παρασκευή για τα παλικάρια που εκτελέστηκαν, τις οικογένειες τους και το λαό της Νέας Ιωνίας που πάνδημα κηδεύει στο νεκροταφείο των Κουκουβαούνων τον ανθό της συνοικίας, παρά την ατμόσφαιρα τρόμου που επικρατεί, καθώς οι Γερμανοί και οι συνεργάτες τους το έχουν ζώσει από παντού.

Η Νέα Ιωνία υπήρξε από τις πρωτοπόρες στον αγώνα συνοικίες της Αθήνας. Εκατοντάδες άνδρες και γυναίκες φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν, εκτελέστηκαν ή στάλθηκαν ως όμηροι στα στρατόπεδα της Γερμανίας στα μάυρα χρόνια της Κατοχής και ιδιαίτερα στα δύο τελευταία χρόνια, 1943 - 1944, όταν φούντωσε η Αντίσταση.

Περισσότεροι από χίλιοι πέθαναν από την πείνα, τις κακουχίες και τις στερήσεις στους βαρείς χειμώνες της Κατοχής.

Αμέσως μετά την Κατοχή και ως τα τέλη της 10ετίας του 1970, οι οικογένειες των εκτελεσθέντων με δική τους πρωτοβουλία τελούσαν ετήσια μνημόσυνα, μέσα σε κλίμα διωγμού.

Το 1982 με ευθύνη του τότε Δημάρχου Γιάννη Δομνάκη, τοποθετήθηκε απέριττη αναθηματική στήλη τις γλυπτριας Αφροδίτης Λιτή, στην οποία είναι γραμμένα τα ονόματα των παλικαριών και το επίγραμμα που αφιέρωσε ιδικά για τη θυσία τους ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος :

Το 1983, το Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Ιωνίας, με ομόφωνη απόφασή του, καθιέρωσε την επέτειο του Μπλόκου της Καλογρέζας σαν Εθνική Τοπική Εορτή.

Δεν είναι τούτο πάλεμα στα μαρμαρένια αλώνια,
εκεί να στέκει ο Διγενής και μπρος να στέκει ο Χάρος.
Εδώ σηκώνετ' όλ' η γη με τους αποθαμένους
και με τον ίδιο θάνατο πατάει το θάνατό της.
Κι' απάνω - απάνω στα δουνά κι' απάνω στις κορφές τους,
φυσάει με μιας Ανάσταση, ξεσπάει αχός μεγάλος.
Η Ελλάδα σέρνει το χορό Ψηλά με τους αντάρτες,
χιλιάδες δίπλες ο χορός, χιλιάδες τα τραπέζια
κι' ειν' οι νεκροί στα ξάγναντα, πρωτοπανηγυριώτες.

Άγγελος Σικελιανός.

Δ' Εθνική κατηγορία και σε μικρότερες η ομάδα της Νεάπολης και της Ελευθερούπολης.

Ελπίδα η συνεννόηση μεταξύ των ομάδων που έμειναν. Ο Αθλητικός Όμιλος Ν. Ιωνίας προέρχεται από συγχώνευση με τον Α.Ο. Νεάπολης, και η Ελευθερούπολη, όπως και η Νεάπολη, συνεργάζονται στενά μαζί του. Λειτουργούν ακαδημίες νέων παιδιών και όλοι ελπίζουν στο μέλλον.

Ο Όμιλος φιλάθλων Ν. Ιωνίας, που από την δεκαετία του 1980 λειτουργεί τμήματα ποδηλασίας, μπάσκετ και χαντ μπωλ ανδρών και γυναικών, πιγκ πογκ και ενόργανης γυμναστικής, πρόσφατα δημιούργησε και τμήμα κολύμβησης.

Εκπροσωπεί άξια την πόλη μας, αφού αθλητές του τμήματος ποδηλασίας κατέχουν, εκτός του τίτλου του πρωταθλητή Ελλάδος, τον τίτλο του 1ου Βαλκανιού, 3ου στο Πανευρωπαϊκό, 3ου στο παγκόσμιο πρωτάθλημα και συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες (Αγγελίδης) και την 1η θέση σε Βαλκανικούς, 2η στους Πανευρωπαϊκούς και 4η σε παγκόσμιο πρωτάθλημα (Ποτουρίδης). Την ομάδα της ποδηλασίας συμπληρώνουν οι Γιαννιώσης και Παπαθανασίου και προπονούν οι Παναγιωτώφ και Σχοινάς.

Η ομάδα γυναικών στο χαντ μπωλ μετέχει στο

πρωτάθλημα Α' Εθνικής και επί 10 χρόνια εκπροσωπεί τη χώρα μας στο Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Είναι η πρώτη ελληνική ομάδα γυναικών που μετείχε σε ημιτελικούς τους Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος και αθλήτριες της έχουν συμμετοχή στην Εθνική και στην Ολυμπιακή ομάδα (Λαφάδα, Χαλκίδου, Δωροθέου, Γιούπη, Μαυρόδιγιωργα – Προπονητές οι Σοφία Ναϊσίδου και ο Γιάννης Τσάπας).

Η ανδρική ομάδα χαντ μπωλ μετέχει στο πρωτάθλημα Β' Εθνικής. Ο αθλητής Καφάτος κατέχει την 6η θέση στο παγκόσμιο και είναι δος ολυμπιονίκης. Προπονητής της ομάδας είναι ο Παναγιώτης Κορορός.

Η ομάδα του πιγκ πογκ στις γυναίκες αγωνίζεται στην Α' Εθνική, στους άνδρες στη Β' Εθνική και έχει να επιδειξει την 3η παγκόσμια πρωταθλήτρια στις νεανίδες (Λαζαρίδου), 3ο παγκόσμιο έφηβο (Παυτίνος), με προπονητές τους Έφη Λαζαρίδου, Γ. Χατζή και Παν. Παυτίνο, συνεχίζοντας την ιστορία του τμήματος που δημιουργήθηκε την δεκαετία του '60 από τους Χριστοδουλάτο, Κώνστα κ.ά.

* Ο Μάκης Τσαούσης
ήταν ποδοσφαιριστής της Νέας Ιωνίας
και μετέπειτα σημαντικός αθλητικός παράγων.

Από την Επιτροπή Εκδόσεων και Παραγωγής Υλικού

Φίλοι αναγνώστες,

Το τεύχος του περιοδικού του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. που κρατούμε στα χέρια μας αποτελεί την τέταρτη περιοδική έκδοση πτοικίλου περιεχομένου. Οι θεματικές αναφορές σε ιστορικά, κοινωνικά και πολιτισμικά στοιχεία που σχετίζονται με τη μικρασιατική κληρονομιά και τους φορείς της οριοθετούν το περιεχόμενό της.

Η προσπάθειά μας, όπως έχει προαναφερθεί, επικεντρώνεται στους ακόλουθους άξονες:

1. διασφάλιση της πτοιότητας και του ενδιαφέροντος του περιεχομένου
2. ανάπτυξη συνεργασιών με φυσικά και νομικά πρόσωπα που επιθυμούν να συνδράμουν στον εμπλουτισμό της ύλης του περιοδικού
3. διατήρηση και αύξηση των θεματικών αξόνων της ύλης του
4. καλλιέργεια της επικοινωνίας με όσο το δυνατόν περισσότερους πολίτες.

Πιστεύουμε ότι κάθε έργο έχει την ανάγκη της ενεργού συμμετοχής και της υποστήριξης όλων μας, δημοτών και μη, προκειμένου να εξελιχθεί να προσφέρει σε αυτό που εύστοχα ονομάζουμε «κοινωνία των πολιτών». Η Νέα Ιωνία, ο Δήμος μας, η «μικρή μας κοινωνία», με τη δημιουργία φορέων πολιτισμού και μέσων έκφρασής τους, επιδιώκει να οξιοποιήσει το ανθρώπινο δυναμικό της και να σταθεί αντάξια των προκλήσεων των ημερών.

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, να πλαισιώσετε την παρούσα εκδοτική προσπάθεια του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. με την ανθρώπινη αγάπη και το ενδιαφέρον ανάπτυξης και βελτίωσης που από πάντα υπάρχει σε όλους μας.

Για οποιεδήποτε πληροφορίες βρισκόμαστε στη διάθεσή σας, στους αρ. τηλ. 210 279 5012 και κιν. 6932 384496.

Με αφορμή...

της Βασιλικής Αδαμοπούλου

Ο Ιωνικός Σύνδεσμος προσκάλεσε 11 Ιωνιώτες ζωγράφους να εκθέσουν στην αίθουσα του έργα τους με θέμα το περιβάλλον, με την ευρεία έννοια του όρου, από τις 6 έως 15 Φεβρουαρίου.

Έτσι είχαμε όλοι μας την ευκαιρία να απολαύσουμε διάφορες τεχνοτροπίες εικαστικής γραφής που οι ζωγράφοι παρουσίασαν μέσα από την ιδιαίτερη ματιά τους.

Αναλυτικότερα τώρα:

Τα τέσσερα έργα του **Μάκη Λουκούδη** προσωποποιούν τμήματα της φύσης απεικονίζοντας με σουρεαλιστικό τρόπο το «μήνυμα» που η φύση στέλνει στον άνθρωπο ο οποίος εγκλωβίζεται μέσα στο αδιέξοδο του τεχνοκρατικού κόσμου, θυμίζοντάς του το «όνειρο» που κρύβει η φύση μέσα της, ώστε αντλώντας κουράγιο από την συμβολική-ονειρική διάσταση των έργων να βγει από την σύγχυση της εποχής μας. Τα έντονα χρώματα που χρησιμοποιεί προσθέτουν και μια ποιητική διάθεση στο όλο σουρεαλιστικό αποτέλεσμα.

Η πρόταση του **Ιωσήφ Πολυκάρπου** αποτελείτο από ένα μοντέρνο διακοσμητικό γλυπτό, θυμίζοντάς μας, μέσω της απεικόνισης μιας γλάστρας με λουλούδι (ανάγλυφο) πάνω σ' ένα παλιό ξύλο, το γήινο στοιχείο με την ομορφιά που συνυπάρχει μέσα του, θίγοντας μέσω των υλικών και την χρησιμότητα της ανακύκλωσης. Το δεύτερο έργο του, ζωγραφικό, παρουσίαζε ένα τοπίο χρησιμοποιώντας το χρώμα και για την οριθέτηση του χώρου δημιουργούσε έντονο κοντράστ χρωματικό ώστε να προβάλεται το θέμα φωτισμένο σαν σε σκηνικό θεάτρου.

Στα τρία έργα του **Νίκου Κακαδιάρη** γίνεται μια απόπειρα καταγραφής του αρχιτεκτονικού τοπίου ελληνικού νησιού με συνειρμικές προεκτάσεις. Οι οριζόντιες και κάθετες γραμμές των κτιρίων οριθετούν το χώρο δημιουργώντας προοπτική ενώ τα ελικοειδή σχήματα που αναπτύσσουν οι σκάλες δημιουργούν διαύλους αναπνοών στην εικονική μας περιπλάνηση μέσα σ'ένα ασφυκτικά δομημένο χώρο. Τα έργα λουσμένα στο φως δίνουν άμεση έκφραση στο συναίσθημα θυμίζοντάς μας τις αρετές που διασώζονται στην

παραδοσιακή μας αρχιτεκτονική.

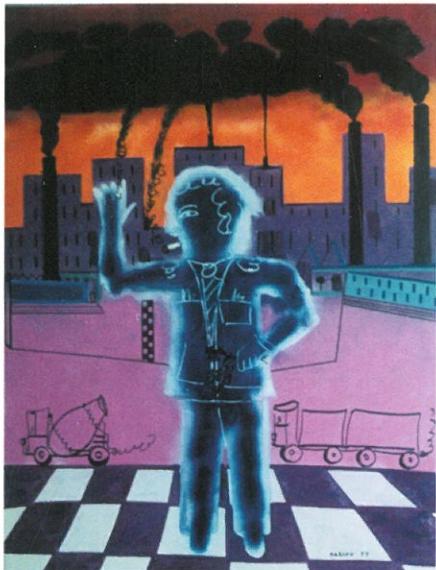
Τα τρία έργα του **Πασιρόπαρουσιάζουν** την τάση αυτοκαταστροφής του ανθρώπου

μέναν ευχάριστο τρόπο (το κάπνισμα), κάνοντας και εμάς μάρτυρες μιας συνήθειας που δημιουργεί εθισμό. Το στυλ της γραφής του ακροβατεί μεταξύ πριμιτιβισμού και ναϊφ χαρακτήρα και ο καλλιτέχνης δουλεύει τα χρώματα με εξπρεσιονιστική ένταση, χρησιμοποιώντας στις φόρμες του στοιχεία του μετακυβιστικού ρεύματος.

Το δίπτυχο και τρίπτυχο περιβάλλον του **Χαριλαου Κουτσούρη**, μέσα από την ονειρική διάσταση της φόρμας, ασυναίσθητα μας φέρνει στη μνήμη, μέσω μιας άλλης αισθητικής και τεχνικής, έργα του Αμερικανού Λάιονελ Φάινινγκερ. Οι φανταστικές συνθέσεις και το παιχνίδι με τις φόρμες οδηγούν το βλέμμα του θεατή πέρα από την επίπεδη επιφάνεια, στη διαύγεια του σχεδίου, όπου τα αλληλεπικαλυπτόμενα χρωματικά επίπεδα δίνουν την εντύπωση του βάθους και μας καθοδηγούν να τα συνδέουμε συνειρμικά με διαδοχικά φυσικά φαινόμενα, όπως π.χ. μια θαλασσοταραχή.

Οι προτάσεις του **Τρύφωνα Κόρμπη** δημιουργούν εικόνες εκ των έσω. Εικόνες στατικές, εν κίνησε παγώνουν μιλώντας μας για το πραγματικό και το είδωλο. Την δράση που περικλείει ενέργεια και την δυναμική μιας τεχνοκρατικής κοινωνίας. Η ρεαλιστική γραφή με ιδιοσυγκρασία εξπρεσιονιστικής ερμηνείας δηλώνεται στα πρόσωπα που σαν κυκλαδίτικα ειδώλια κοιτούν, χωρίς όμως να μπορούμε να προσδιορίσουμε τι. Ο χρόνος και το πέρασμα αυτού συμβολικά αποτυπώνεται με την αστραπαία λήψη ενός ταχύτατου μη εύκολα προσδιορίσιμου γεγονότος.

Με χαρακτήρα έντονης εννοιολογικής καταγγελίας

τα δύο έργα της **Βιργινίας Χιωτάκη** θίγουν το ζήτημα της οικολογικής μόλυνσης και την καταστροφή του περιβάλλοντος από την αλόγιστη μόλυνση που προκαλούν οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Το τρίτο θέμα θίγει με συμβολική ερμηνεία τον τρόπο διαμονής του ανθρώπου σε πολυκατοικίες κουτιά, κατηγοριοποιώντας την διαβίωσή του σαν αντικείμενο και όχι σαν ανθρώπινη μονάδα.

Τα τοπία της **Χρύσας Βουδούρογλου** παρουσιάζονται υπογραμμίζοντας με τα επιφανειακά τους χαρακτηριστικά το ανάγλυφο της γης, την πολυμορφία του γήινου χαρακτήρα της φύσης. Μας επηρεάζουν θετικά με το θεματικό τους περιεχόμενο δοσμένο με επιρροές από τους Φωβ και με πινελιές μεταϊμπρεσιονιστικής γραφής, οι οποίες δημιουργούν ισορροπία στις πλατιές χρωματικές επιφάνειες γης και ουρανού, τονίζοντας με αφαιρετική γραφή και τρόπο υπερβατικό το κύριο θέμα που είναι η φύση.

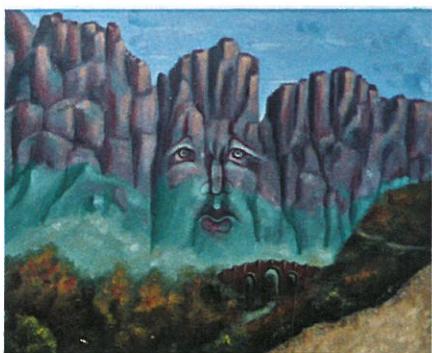
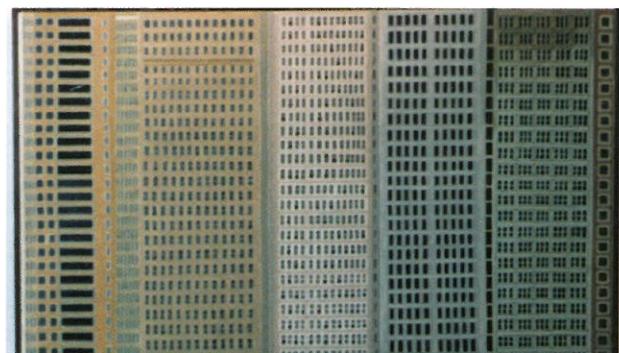
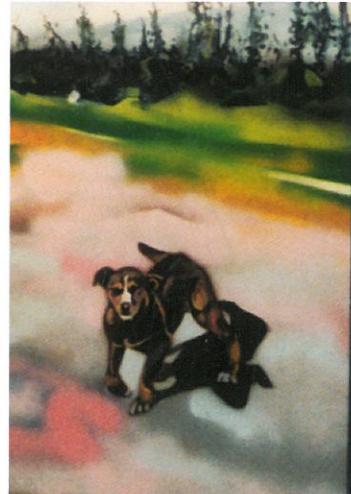
Ο **Νίκος Γαζέπης**, μέσα από ένα προσωπικό χαρακτήρα γραφής, συνδυάζει την γελοιογραφία, την κοινωνική σάτιρα με χιούμορ και όλα αυτά με σχεδιαστικές, πλαστικές και ζωγραφικές αξίες που τον συνδέουν με τον Γκρος και τον R.B. Kitaj. Στα δύο έργα που παρουσίασε η συμπυκνωμένη σχεδιαστική γραφή μαζί με την λιτή χρωματική απόδοση αποδίδεται η αναπάρασταση της εσωτερικής ανάγκης του ζωγράφου να ασκήσει κοινωνική κριτική.

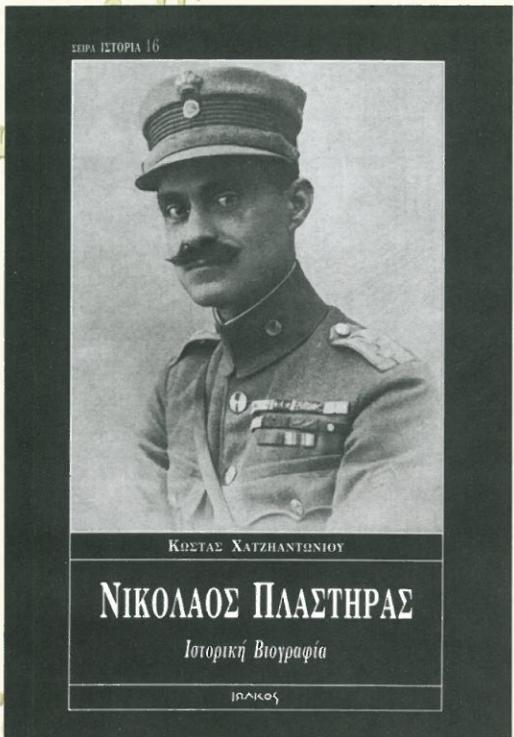
Τα δύο από τα τέσσερα έργα της **Ηλιάνας Κασιμάτη Τρικατζή** έθιγαν με ρεαλιστικό τρόπο το θάνατο και την εγκατάλειψη των ζώων από τον άνθρωπο. Τα άλλα δύο ήταν ονειρικές απροσδιόριστες εικόνες από έναν ίσως φανταστικό κόσμο, που υποβάλλει σε ένα αισθημα ηρεμίας. Σ' αυτό συνέτειναν και οι πάλ αποχρώσεις των συνθέσεων.

Οι έξι προτάσεις του **Νίκου Βουλγαρέλη** ήταν πλήρη δείγματα μιας μίνι αναδρομικής από πλευράς τεχνικής. Τα δύο τρίπτυχα ήταν ανεικονικές προτάσεις δουλεμένες άψογα με υδροχρώματα, δύο παραστατικά τοπία με ρεαλιστική γραφή, ένα με έντονη εξπρε-

σιονιστική διάθεση, που αν και μικρό σε μέγεθος, διεκδικούσε περισσότερο χώρο λόγω της εκρηκτικής του χρωματικής παλέτας και ένα σχέδιο με σινική μελάνι που περιέγραφε υποβλητικά ένα τοπίο με την οικονομία που παρείχε το εκφραστικό μέσο γραφής του.

Θέλω να πιστεύω ότι θα έχουμε και άλλες ευκαιρίες, με αφορμή νέες θεματικές εκθέσεις, να δούμε συγκεντρωμένα έργα ζωγραφικής από το ενεργό δυναμικό καλλιτεχνών που γέννησε η Νέα Ιωνία.

Νικόλαος Πλαστήρας

- Ιστορική Βιογραφία

Κώστας Χατζηαντωνίου
Εκδόσεις ΙΩΛΚΟΣ
Σελ. 270

Μια ακόμη ιστορική βιογραφία του Μάυρου Καβαλάρη, του Νίκου Πλαστήρα, γραμμένη τούτη τη φορά από ένα σύγχρονο ιστορικό, τον Κώστα Χατζηαντωνίου. Γεγονός που προσδίδει ιδιαίτερη αξία στο βιβλίο, γιατί ο συγγραφέας του μπορεί και βλέπει ανεπηρέαστος τον πρωταγωνιστή και την εποχή του, δεν καταλαμβάνεται από αισθήματα προσωπικά, ιδεολογικά, ούτε προσπαθεί να ανατρέψει τα γεγονότα. Δεν μεγαλοποιεί και δεν συρρικνώνει τίποτα.

Ο Νικόλαος Πλαστήρας υπήρξε πάνω απ' όλα πατριώτης. Ένας γενναίος στρατιώτης στα πεδία των μαχών. Έγραψε σελίδες δόξας και τιμής τόσο ως στρατιωτικός όσο και ως

πολιτικός. Αγωνίστηκε να βάλει ταφόπετρα στη διχόνια και να συνενώσει τους Έλληνες. Έμεινε αδιάφθορος και πέθανε, κυριολεκτικά, στην ψάθα.

Ο Κώστας Χατζηαντωνίου, στο αξιόλογο αυτό βιβλίο του, παρακολουθεί την εξέλιξη του Πλαστήρα από τα νεανικά του χρόνια έως το θάνατό του. Μας δίνει έναν Πλαστήρα γεμάτον ορμή, έναν Πλαστήρα που θριάμβευσε στα μέτωπα της φωτιάς και πόσο αγαπήθηκε από τους στρατιώτες του. Ο ρόλος του στο Μικρασιατικό Μέτωπο υπήρξε καθοριστικός, αλλά, δυστυχώς, οι φίλοι σύμμαχοί μας έγειραν τη ζυγαριά υπέρ των Τούρκων, δημιουργώντας έτσι τη μεγάλη τραγωδία της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Άνδρες, όπως το Νίκο Πλαστήρα, σπάνια βλέπουν οι πατρίδες: Εμβληματική φυσιογνωμία στην επική εξόρμηση του Νέου Ελληνισμού για την εθνική ολοκλήρωση τη δεκαετία 1912 – 1922, πρωτεργάτης στις νίκες αλλά και σωτήρας τις ώρες που η ήττα οδηγούσε στη συμφορά, ηγέτης της Επανάστασης του 1922, εγγυητής της ταραγμένης δημοκρατίας του Μεσοπολέμου αλλά και πολιτικός που έδωσε σώμα και ψυχή στην πρώτη μεταπολεμική προσπάθεια για εθνική συμφιλίωση.

Ο Νικόλαος Πλαστήρας συνιστά, χωρίς υπερβολή, σύμβολο και πρότυπο των εθνικών και δημοκρατικών αγώνων του ελληνικού λαού. Ήταν ο άνθρωπος που πιστοποίησε με τη δράση του την ακατάλυτη ενότητα έθνους και δημοκρατίας. Παράλληλα, ήταν ο άνθρωπος που με την ασκητική ζωή του αναδείχθηκε σε αξεπέραστο υπόδειγμα ανιδιοτελούς ηγέτη. Η μορφή του, αχτίδα από το φως και το ήθος του 1821, υπενθυμίζει πάντα μιαν άλλη Ελλάδα που χάθηκε οριστικά με το θάνατό του.

Η ιστορική βιογραφία «Νικόλαος Πλαστήρας» του Κώστα Χατζηαντωνίου προσεγγίζει σε βάθος το ιστορικό πρόσωπο και την πορεία του Έλληνα Στρατηγού και πολιτικού. Αποτελείται από 19 κεφάλαια, φωτογραφικό υλικό, βιβλιογραφία και ευρετήριο.

Ο Κώστας Χατζηαντωνίου γεννήθηκε το 1965 στη Ρόδο. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών πολιτικές επιστήμες και δημόσια διοίκηση. Στα γράμματα εμφανίστηκε το 1990, με την έκδοση του περιοδικού «Ρέμβη». Συνεργάζεται με περιοδικά και εγκυκλοπαιδικές εκδόσεις δημοσιεύοντας λογοτεχνικά, ιστορικά και πολιτικά κείμενα. Από τα προηγούμενα βιβλία του αναφέρουμε: «Εθνικισμός και Ελληνικότητα» (1993), «Μικρά Ασία – Ο απελευθερωτικός αγώνας 1919-1922» (πρώτη έκδοση 1994, αναθεωρημένη έκδοση 2003), «Ιστορία της Μικράς Ασίας» (1992), «Θεόδωρος Πάγκαλος» (2004).

Με την ιστορική βιογραφία «Νικόλαος Πλαστήρας» - ο πολεμιστής, ο επαναστάτης, ο πολιτικός - , ο Κώστας Χατζηαντωνίου καταξιώνεται ως ένας από τους κορυφαίους σύγχρονους ιστορικούς.

Γ.Κ.

Νέα Ιωνία 1923 - 2003 80 χρόνια

Προλεγόμενα: Χάρης Σαπουντζάκης
Κείμενα - Επιλογή: Γιάννης Κορίδης
Έκδοση: ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Η πρώτη έκδοση του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. αναφέρεται, όπως θα ήταν αναμενόμενο, στη γένεση της Νέας Ιωνίας Αττικής και την ιστορική διαδρομή των κατοίκων και επαγγελματών της από το 1923 έως το 2003. Οι 204 σελίδες του λευκώματος περιλαμβάνουν: (α) το μήνυμα χαιρετισμού και ευχαριστιών του Δημάρχου της πόλης, Γιάννη Χαραλάμπους, προς τους συντελεστές και το χορηγό (Ελληνικά Πετρέλαια) της έκδοσης, (β) ιστορικά στοιχεία για τη Νέα Ιωνία, που αφορούν την ίδρυσή της, την πρώτη δεκαετία εγκατάστασης και ανάπτυξης επαγγελματικών δραστηριοτήτων έως την ανακήρυξή της σε Δήμο (1934), τη μεταβατική περίοδο 1934-40, τα χρόνια των δύο πολέμων (παγκοσμίου, εμφυλίου), την εξέλιξη της πόλης από το 1951 έως το 1975 και τη νεώτερη περίοδο της διαμόρφωσής της (1976-2003), (γ) αποσπάσματα λογοτεχνικών κειμένων που σχετίζονται με τα προαναφερόμενα ιστορικά στοιχεία και (δ) πλουσιότατο φωτογραφικό υλικό που προέρχεται από τα αρχεία 13 φορέων και 23 φυσικών προσώπων, μνεία των οποίων γίνεται στην έκδοση.

NEA IONIA 1923 - 2003
80 ΧΡΩΝΙΑ

Η παρούσα αναφορά έρχεται να υπενθυμίσει στους αναγνώστες του περιοδικού τη σημασία που έχουν παρόμοιες προσπάθειες, στις οποίες αποθησαυρίζεται πλούτος πληροφοριών και τεκμηρίων που συνιστούν την ιστορική μνήμη των λαών. Το λεύκωμα διατίθεται από τα γραφεία του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. και ελπίδα όλων είναι να υπάρξει εκδοτική συνέχεια, «βελτιωμένη και επαυξημένη», όπως διαβάζουμε στο εισαγωγικό σημείωμα της έκδοσης.

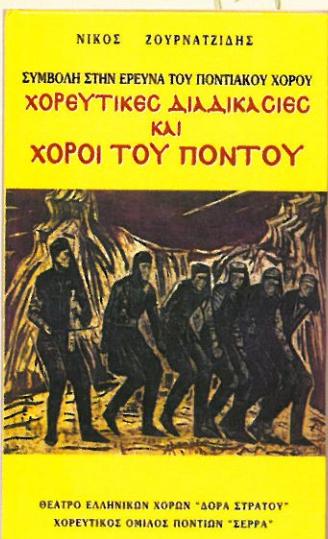
Χοροί και Τραγούδια του Πόντου

Συμβολή στην έρευνα του Ποντιακού χορού

Επιμέλεια: Νίκος Ζουρνατζίδης
Έκδοση: Θέατρο Ελληνικών Χορών «Δόρα Στράτου» &

Χορευτικός Όμιλος Ποντίων «Σέρρα»

Βιβλίο 190 σελ., 3 ψηφιακοί δίσκοι και 2 βιντεοταινίες (Πληροφορίες: 210 324 4395, 210 482 3992)

Η ιδιαιτέρως ενδιαφέρουσα πολυ-έκδοση κυκλοφορεί εδώ και αρκετά χρόνια προσφέροντας χρήσιμες πληροφορίες για τη μουσικοχορευτική παράδοση του Πόντου. Ο Νίκος Ζουρνατζίδης, από τους πρωτεργάτες στο χώρο της μελέτης και διάδοσης στοιχείων της ποντιακής παράδοσης, «εκθέτει, με το χέρι στο ευαγγέλιο, τα αποτέλεσματα των επιτόπιων ερευνών του. Χωρίς προσπάθεια ωραιοποίησης ή θεωρητικοποίησης, χωρίς περιττές αναλύσεις ή ερμηνείες, δίνει αυτά που του έδωσαν, χωρίς φτιασίδια.»

Το βιβλίο περιλαμβάνει αναλυτικά στοιχεία για τους χορούς του Πόντου και ενημερώνει με συνοπτικό τρόπο για τα μουσικά όργανα και τις ανδρικές και γυναικείες φορεσιές. Συγκινητική είναι η αναφορά στους 100 περίπου πληροφορητές, χάρη στους οποίους εμπλουτίστηκε η έκδοση.

Οι ψηφιακοί δίσκοι είναι χρήσιμοι για τη διδασκαλία των χορών σε σχολικές και εξωσχολικές ομάδες, προσφέροντας ποικιλία μελωδικών και ρυθμικών ακουσμάτων.

Οι βιντεοταινίες παρουσιάζουν 66 χορούς. Σημαντικότατο είναι το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς χορεύονται από ποντιακής καταγωγής γέροντες και υπερήλικες, κάτι που προσφέρει στο χρήστη πολύτιμες πληροφορίες για το χορευτικό ύφος και τις δυνατότητες αυτοσχεδιασμού.

B.K.

Το **Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού (ΚΕ. ΜΙ.ΠΟ.)** αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. και διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 203 του Π.Δ. 410/95 (Δ.Κ.Κ.). Η ίδρυσή του δημοσιεύεται στο Φ.Ε.Κ. αρ. 646 / τ. 2 / 2003, όπου παρατίθεται η σχετική Συστατική Πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Ιωνίας Αττικής (113/03).

Για την επίτευξη των σκοπών του, το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. μπορεί να συνεργάζεται με τις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, με τους Ο.Τ.Α. γενικώτερα, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., καθώς και με πολίτες που ενδιαφέρονται να συμβάλουν σε αυτήν.

Στο πλαίσιο των δράσεων του Κέντρου περιλαμβάνονται η έρευνα, μελέτη και εκπόνηση προγραμμάτων, η ίδρυση και λειτουργία εξειδικευμένης βιβλιοθήκης, οι εκδόσεις, η προκήρυξη υποτροφιών, η καταγραφή στοιχείων του μουσικού και ορχηστικού πολιτισμού, η διδασκαλία παραδοσιακών τεχνών, η λειτουργία μουσείων η διεξαγωγή εκθέσεων και η οργάνωση εκδηλώσεων και συνεδρίων.

Οι πόροι του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. προέρχονται από το Δήμο της Ν. Ιωνίας. Παράλληλα, σημαντική ενίσχυση προσφέρουν οι δωρεές και χορηγίες φορέων και φυσικών προσώπων.

Το Κέντρο στεγάζεται σε ανακαίνισμένους χώρους του συγκροτήματος κτηρίων του Δήμου Νέας Ιωνίας που βρίσκονται στην οδό Πατριάρχου Ιωακείμ 4, πολύ κοντά στον ομώνυμο σταθμό των Η.Σ.Α.Π. Σε καθημερινή βάση, υποδεχόμαστε το κοινό από τις 08:30 έως τις 13:00 και κάθε Τετάρτη απόγευμα, από τις 18:00 έως τις 20:00. Για κάθε επικοινωνία, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καλούν στον αρ. τηλ. / τηλεομ. 210 279 5012 ή στο Δήμο της Νέας Ιωνίας, στον αρ. τηλ. 210 279 0115.

Τακτικά μέλη

Πρόεδρος:

Αντιπρόεδρος:

Γραμματέας:

Μέλη:

Χάρης Σαπουντζάκης, Συγγραφέας – Ιστορικός

Μάκης Λυκούδης, Ζωγράφος – Αγιογράφος

Κώστας Τσοπανάκης, Πρόεδρος Συνδέσμου Αλαγιωτών

Άρης Χατζησαββίδης, Δημοτικός Σύμβουλος

Ανδρέας Καφετζής, Δημοτικός Σύμβουλος (πρώην Δήμαρχος)

Νίτσα Παραρά – Ευτυχίδου, Συγγραφέας

Χρήστος Χατζηιωάννου, Πρόεδρος Ιωνικού Συνδέσμου

Γάννης Κορίδης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας

Όμηρος Ακιανίδης, Γραφίστας

Ηλίας Καραμάνης, Φιλόλογος

Φραντσέσκα Βουδούρογλου – Λάγκενφανς, Δρ. Φιλολογίας

Δημήτρης Μανιατόπουλος, Δικηγόρος

Ηλίας Μωραλόγλου, Γενικός Γραμματέας Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας

Ευσεβία Αλεξιάδου, Πρόεδρος Σωματείου Ινεπολιτών - Κασταμονιτών

Αναστάσιος Χαρισμίδης, Πρόεδρος Αδελφότητας Προκοπιέων

Αναπληρωματικά μέλη

Νίκος Μαγιόπουλος, Δημοτικός Σύμβουλος (αναπληρωτής Προέδρου). Λεωνίδας Βογιατζόγλου, Δημοτικός Σύμβουλος. Νίκος Κουκουλάρης, Δημοτικός Σύμβουλος. Βασιλεία Κατσάνη, Σύμβουλος Πολιτισμικών & Μορφωτικών Δράσεων. Γεώργιος Καζδαγλής, Συνταξιούχος. Κοσμάς Ιωάννου, Συνταξιούχος. Χρυσάνθη Αθηνάκη, Φιλόλογος. Κλαίρη Αφεντούλη, Φιλόλογος. Ιωσήφ Σαββίδης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Κλωστοϋφαντουργών. Στάθης Ουλκέρογλου, Μουσικοσυνθέτης. Δημήτρης Κωστιδάκης, Αντιπρόεδρος Ιωνικού Συνδέσμου. Πηνελόπη Δουρμούσογλου, Αντιπρόεδρος Ένωσης Σπάρτης Μ. Ασίας. Παναγιώτης Παρέσογλου, Αντιπρόεδρος Συνδέσμου Αλαγιωτών. Λαμπρινή Σπανοπούλου, Γ. Γραμματέας Σωματείου Ινεπολιτών-Κασταμονιτών. Ειρήνη Καλανταρίδου, Μέλος Δ.Σ. Αδελφότητος Προκοπιέων.

Εκδότης:

ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.

Γραφεία: Πατριάρχου Ιωακείμ 4, Νέα Ιωνία 142 34 Αρ.Τηλ. / Τηλεομ. 210 279 5012

Ιστοχώρος: www.dimosneasionias.gr/kemipo.htm

Ηλεκτρ. διεύθ.: mikrasia1@ath.forthnet.gr

Επιτροπή Εκδόσεων & Παραγωγής Υλικού

Συντονιστής: Γάννης Κορίδης

Μέλη: Όμηρος Ακιανίδης, Ηλίας Καραμάνης, Βασιλεία Κατσάνη, Ανδρέας Καφετζής, Παναγιώτης Παρέσογλου, Χάρης Σαπουντζάκης, Κώστας Τσοπανάκης.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Βασιλεία Κατσάνη

Σχεδιασμός - Παραγωγή: ΓΡΑΜΜΑ, Μάρνη 32, 104 32 Αθήνα, 210 522 5202 katradi@acsmai.gr

• Οι φωτογραφίες τους 4ου τεύχου προέρχονται από τις Συλλογές και το φωτογραφικό αρχείο του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ., το λεύκωμα «Νέα Ιωνία 1923-2003» (έκδ. ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ.), το βιβλίο του Χ. Σαπουντζάκη «Αλ. Δελμούζος, Μ. Φλήντας: οι δάσκαλοι της ιδέας (Ν. Ιωνία, 1980) και το αρχείο του Μάκη Τσαούση. • Η αναδημοσίευση κειμένων ή / και φωτογραφιών επιτρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας και μετά από έγγραφη άδεια από το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. • Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις και θέσεις των συγγραφέων τους. Η αρμόδια για την έκδοση του περιοδικού επιτροπή του ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. φέρει την ευθύνη για την επιμέλεια και την άρτια παρουσίασή τους μόνον.

